

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus lacvlatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. IX. Alia quædam ratio horariæ orationis ex Christi passione deprompta, quâ singula suis quæque horis in ea gesta redduntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

CAPVT IX.

Alia quadam ratio horaria Orationis ex Christi passione deprompta, quâ singula suis quæque horis in ea gestaredduntur.

QVONIAM ex omnibus, in quibus potest versari oratio, ea est maximè fructuosa, quæ de Christi Domini tum morte (præcipuo utique diuinæ charitatis inuitamento) tum ijs, quæ eò spectant instituitur; visum est seorsum (quantum quidem licuit) quæ ab eo potissimum sub mortis tempus, facta dictaque sunt, quæque ipse perpeffus est, suis vt quæque contigerunt horis reddere. Et quamquam eorum omnium & singulorum non possit definitè distinctèque quâ peracta sunt horâ designari (quæ neque à sacris quidem scriptoribus est notata, contentis eâ ferè per, quasi indicare) id satis erit, vt circiter illud tempus contigisse dicantur. Neque verò distincta determinataque puncti temporis illius cognitio, magnoperè facit ad fructum qui quaritur pietatis ac deuotionis. Bipartitò autem sunt à nobis horæ diuisæ: altera quidem pars ea complectitur mysteria, quæ vel paulò passionem antecessere vel consecuta sunt, vel eius ipsius tem-
pore

pore contigere, certamque ferè habent horam. Altera verò particularibus quibusdam perpeffionibus, nulla, quo contigerunt, temporis habita ratione tribuitur. Et quoniam hoc loco non damus commentarium rerum à Christo gestarum, nemo hìc expectet rationem, cur hoc quidem huic, illud vero tempori alteri adscribam potissimum: isque teneat me in iis vel sacras litteras ipsas, vel probatos earum interpretes, duces sequi ac magistros.

Id etiam erat præmonendum, Iudæorum horas, quas quidem à nostris longè discrepare nemo ignorat, in gratiam pij Ascetæ ad nostras fuisse reuocandas. Inchoabimus autem à vespera quæ passionis antecessit diem.

Itaque à VI. ad VII. feriæ quintæ maioris hebdomadæ, recumbit Iesus cum discipulis suis ad esum Agni paschalis, surgit à cæna, lauat 12. Apostolis pedes.

A VII. ad VIII. corpus & sanguinem dat in cibum & potum, instituit augustissimum Eucharistiæ Sacramentum ac sacrificium. Apostolos inquit Sacerdotio.

Ab VIII. ad IX. bene longam habet concionem, quâ discipulos tum blandè solatur, tum in fide roborat, iisque ipsos Spiritum sanctum pollicetur.

A IX. ad X. Hymno dicto dat se in viam torrentem Cedron versus, locumque passionis

tionis. De mutua Apostolorum inter se charitate multa differit.

A X. ad XI. In horto Gethsemani orat vt transeat à se hora passionis, si ita quidem fert Dei voluntas, cui se planè subijcit, contristatur, mœret que vsque ad mortem.

Ab XI. ad XII. Post orationem venit ad discipulos, ijsque blandè reprehensit quòd dormirent, refert se iterum ad oratione, excusatque eorum infirmitatem. Inter orandum sanguis copiosè ei fluit è toto corpore, quo in cruciatu & agonia, solatur eum Angelus quispiam è cælo delapsus.

A XII. ad I. In eum iniiciunt manus Iudæorum satellites, arctè vinciunt ne diffugiatur, à discipulis deseritur.

A I. ad II. ad Annam ducitur, vbi multis interrogatur de discipulis & de doctrina sua, ibique impactus ei colaphus.

A II. ad III. Ab Anna ad Caypham raptatur, varij in eum producuntur falsi testes, pronuntiatur que reus mortis.

A III. ad IV. Illuditur à viris qui tenebāt illum, cæditur, facies ei velatur, percutitur, irrisoriè interrogatur vt prophetizet quis eum percusserit.

A IV. ad V. Eadè ferè patitur qua hora superiore, quibus accessit Petri negatio, quæ quidè Christi Domino lōgè acerbissima accidit.

A V. ad VI. Iterum concilium cogitur à
 pri-

principibus sacerdotum aduersus Iesum, constituunt eum tradere Pilato.

A VI. ad VII. Apud eum falsò accusatur. Varia ab eo quærit præses, quibus nihil responder.

A VII. ad VIII. Mittitur à Pilato ad Herodem, à quo illusus veste albâ induitur.

Ab VIII. ad IX. Examinatur iterum à Pilato, à quo, licet in eo nulla inuenta mortis causa, post habetur tamen Barabbæ seditioso & homicidæ.

A IX. ad X. Exiit vestibus suis, direque flagellatur.

A X. ad XI. Corona spinea redimitur; varièque illuditur & affligitur. Producitur à Pilato in conspectum populi his verbis; *Ecce homo*, vt conspecto eo tam immaniter dilaniato, hac satiaretur pœnâ, at postulat illum ad crucem.

Ab XI. ad XII. Pilatus tandem fert in eum crucis sententiam, quam & ipse suis baiulat humeris ad locû supplicii extra Hierusalem.

A XII. ad I. In medio latronû duorû crucifigitur, milites inter se ipsi vestes eius partiuntur, fiunt tenebra super terrâ vniuersam. Patrem orat, vt iis qui se crucifixerât, dimittat.

A I. ad II. Latroni pœnitenti paradysum eo ipso die pollicetur. Virgini matri, dilectum sibi discipulum, atque huic illam vicissim commendat.

A II. ad III. Queritur se à patre derelictum. Sitim suam declarat, acetoque potatur.

A III. ad IV. Palam edicit ea omnia à se consummata perfectaque ob quæ in mundum venerat, atque spiritu suo in patris manus commendato, eum emittit. Fit terræ motus: velum templi scinditur in duas partes à summo vsque deorsum. petra scinduntur, monumenta aperiuntur, multa corpora sanctorum qui dormierant, surgunt.

A IV. ad V. Impius miles lancea latus ei aperit, vnde manat sanguis & aqua. Centurio eum fatetur Dei filium. Redit turba à monte Caluarie Hierusalem, percutiens pectora sua. Ioseph adito Pilato petit & impetrat corpus Iesu.

A V. ad VI. Ioseph vnà cum Nicodemo illud de cruce deponit, inuoluit Sindone, atque sepelit aromatibus conditum. Atque hæc de iis mysteriis passionis, quibus staræ ferè, certèque possunt horæ tribui; sequitur vt ad varietatem (quæ quidem actionem languere non sinit) & ad frequentius Christi Domini cruciatus grato animo recolendos, in quibus & vita, salus & resurrectio nostra, rationem alteram eos ipsos memorandi proponamus.